

Feminisering af strandkrabben *Carcinus maenas* forårsaget af rodkrebseparasitten *Sacculina carcini* i Limfjorden

Tommy Kristensen¹, Anders Isak Jørgensen², Anders Isberg Nielsen², Jens Høeg¹, Jørgen Lützen¹, Henrik Glenner³, Kim N. Mouritsen² & Jens T. Christensen²

¹ Sammenlignende Zoologi, Københavns Universitet, Universitetsparken 15, bygn. 12, 2100 København Ø.

² Biologisk Institut, Marin Økologi, Aarhus Universitet, Ole Worms Allé 1, 8000 Aarhus C.

³ Biologisk Institut, Bergens Universitet, Thormøhlsgaten 53a, 5020 Bergen, Norge.

Hanner af tibenede krebsdyr (Decapoda) ændres fysiologisk og morfologisk i retning af hunlige træk når de parasiteres af rodkrebs (Rhizocephala). For eksempel udvikler hanner ofte bredere haler, mindre kløer og reducerede parringsvedhæng – og visse af disse ændringer anses for at være en parasittilpasning med det formål at beskytte parasitten og dermed øge dens fitness. Dette forhold er dokumenteret hos flere krabbe/rodkrebse associationer, men der foreligger ikke grundige undersøgelser af en sådan feminisering hos vores hjemlige strandkrabbe *Carcinus maenas* inficeret med rodkrebsen *Sacculina carcini*.

På baggrund af mere end 11.000 strandkrabber indsamlet i Limfjorden dokumenterer vi her, at hankrabber parasiteret af *S. carcini* ændres morfologisk i retning af hunner. Denne feminisering kommer til udtryk i bredere haler, øget halesegmenthøjde, smallere kløer, reduceret parringsvedhæng og kortere ben. I modsætning til andre studier kunne det ikke dokumenteres, at inficerede hunner udviser hyper-feminisering. Disse resultater er generelt i overensstemmelse med flere studier af tilsvarende vært/parasit associationer hvor hannerne feminiseres, og hvor hunnerne i reglen bibeholder deres hunlige træk. Resultaterne vil blive diskuteret i sammenhæng med andre værts/rodkrebse associationer.

Figuren viser fra venstre: halen hos en normal hun efterfulgt af en sacculiniseret han med modificeret hale samt yderst til højre en normal han. Læg mærke til redivision af halesegmenterne samt tendensen til marginale setae hos den sacculiniserede han.